

[Lilli Gyldenkilde]

Derfor skal jeg med det samme sige, at af de ændringsforslag, som er stillet, er der en række, vi stemmer for, fordi det er klare forbedringer i forhold til det eksisterende forslag, men til gengæld er der dele af dette forlig – og det kommer jeg tilbage til – som vi må stemme imod. Derfor er vi i den stilling, at vi stemmer imod ændringsforslag nr. 12, 15, 16, 17, 20, 31 og 39. Nr. 31 er Kristeligt Folkepartis ændringsforslag. Med de stop, der er sat ind i loven med hensyn til at betale 2. g-dag, er der faktisk taget højde for, hvad Kristeligt Folkeparti mener, så derfor stemmer vi også imod Kristeligt Folkepartis ændringsforslag.

Dette med, at man skulle sætte ind over for hjemsendelsesmisbruget hos arbejdsgiverne, var der jo et stort flertal herinde allerede ved førstebehandlingen som godt ville være med til at ændre. Der var også et stort flertal for, at vi skulle finde penge til de mange uddannelsespladser, om end der ikke var flertal for at tage pengene fra en eller anden gruppe arbejdsløse. Det vil sige, at de to hovedproblemer, som er blevet løst her eller er godt på vej til det, var der faktisk flertal for, uden at det behøvede at betyde, at der blev givet indrømmelser over for nogle dagpengeforringelser.

SF sagde meget tidligt i forløbet, at vi var indstillet på at løse både hjemsendelsesmisbruget og skaffe uddannelsespladser, og vi foreslog så, at vi skulle indføre et solidaritetsbidrag, som alle, der ikke betalte a-kasse, skulle bidrage med. Det betyder ikke, at alle skal tvinges i a-kasse – det skal jeg pointere – men der var ikke rigtig nogen, der var interesseret i, at vi skulle forhandle videre på det grundlag. Men vi ønskede jo at skaffe nogle flere penge, sådan at vi kunne få nogle flere i uddannelse.

Alt dette til trods blev der indgået et dagpengeforlig, der strammer på rådighed og ensidigt rammer dem, der er fuldtidsforsikrede, men arbejder på deltid med supplerende dagpenge. Optjening af dagpengere forringes for de unge, og omregning til bistandshjælp forringes fra 3 måneder og helt op til 12 måneder. Man har nu virkelig lavet en svingdørseffekt, hvor kommunerne skal sætte unge mennesker i beskæftigelse, ikke har råd til at give dem beskæftigelsen i 12 måneder, men strammer ind her, så man ikke kan få lavet omregning på nogen som helst måde; man kan ikke optjene til dagpengeretten, og når man er færdig med 9 måneders ar-

bejde, som er det typiske i tilbud, er man tilbage på bistandskontoret.

Det er elendigt. Elendigt er ikke for stærkt et udtryk at bruge, når man har lavet sådan et forlig på det område.

Jeg skal sige lidt om supplerende dagpenge. Det kommer ikke bag på nogen, at SF altid har holdt fast i og vil blive ved med at holde fast i, at det er bedre med lidt tilknytning til arbejdsmarkedet end slet ingen. Kun de, der arbejder på deltid, er afhængige af en fuldtidsindtægt, fordi baggrunden for, at de er fuldtidsforsikrede, er, at de har haft arbejde på fuld tid tidligere, men så har måttet tage imod deltidsarbejde, hvor det ikke var muligt at få fuldtidsarbejde; derfor har de så været berettiget til at få supplerende understøttelse.

Og hvad er det så, vi nu gør? Ja, nu gør vi det – og det forekommer mig fuldstændig ejendommeligt, at en borgerlig regering med alt, hvad den siger om dagpengemisbrug, kan gå ind og lave en sådan ordning, det undrer mig nu også, Socialdemokratiet gør det – at vi laver en ordning, hvorefter folk kan arbejde på deltid med supplerende understøttelse i 52 uger, altså ca. 1 år, og efterfølgende kan de så selv vælge, at de nu vil være arbejdsløse. Det er jo det, man indfører med det her. Det forekommer mig fuldstændig ejendommeligt, og jeg er jo ikke den eneste, der er bekymret over det og mener, at der er besvær med at få det forklaret nogle steder. Jeg står her med Information fra den 21. maj, hvor Karl Stiesen som den, der har mest forstand på dagpengeregler her i landet, er citeret således:

»Det bliver svært at forklare, hvorfor man ikke må få halve dagpenge, men gerne må få fuld understøttelse«, siger A-kassernes Samvirke.

Og det er et sådant forlig, man har lavet. Det er det, der blev tilbage. Man greb ind over for en af de svageste grupper, der overhovedet er på arbejdsmarkedet. Og så skal jeg da ikke undlade at sige, at hovedparten af dem, der arbejder på de ordninger, jo er kvinder, og hovedparten arbejder i øvrigt også inden for den offentlige sektor.

Hvis det var sådan, at vi i morgen kunne anvise alle fuldtidsarbejde, så er det klart, at SF var med på at ændre reglerne, men vi ved jo, at der er nogle, der har det nødig. Jeg fatter ikke, at Socialdemokratiet kan gå med til det, og jeg fatter slet ikke, at de borgerlige kan gå med til